

5^{ΟΥ} ΤΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ Π.Α.Σ.Κ. - Δ.Υ.

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΘΕΣΕΩΝ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΙΣ ΜΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ
ΜΕ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΔΩΡΕΑΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΑΙΔΕΙΑ - ΔΩΡΕΑΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ
ΑΥΤΟΝΟΜΗ, ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ, ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ
ΜΕ Α ΔΥΝΑΜΙΚΗ-ΕΜΒΛΙΑ ΔΡΑΣΗ ΣΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ

Οι δρόμοι που ακολουθούν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές και οι «λύσεις» που προτάσσονται και χαράσσονται είναι σε αδιέξοδο.

Οι κοινωνικές ανισότητες, οι διαιρέσεις, η υποβάθμιση των δημοσίων αγαθών, των δημοσίων υπηρεσιών, η εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, η υπερχρέωση των νοικοκυριών, το υψηλό κόστος ζωής, η αποδόμηση των εργασιακών, ασφαλιστικών, συλλογικών δικαιωμάτων, είναι η «επιτυχία» και το αποτέλεσμα που βιώνει κάθε άνεργος, κάθε εργαζόμενος, κάθε πολίτης.

Το συνδικαλιστικό κίνημα αυτόνομα και αγωνιστικά, ριζοσπαστικά απέναντι στην πολιτική της εργασιακής και κοινωνικής αποσύνθεσης πρέπει να συνεχίσει, με νέα δύναμη να πάρει νέα στροφή: κοινωνικής δυναμικής.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ:

- Να δημιουργήσουμε και πάλι το δημόσιο χώρο, να δώσουμε στα δημόσια αγαθά, τις δημόσιες υπηρεσίες τη θέση που τους αξίζει, να φέρουμε την αξία τους στον πυρήνα της κοινωνίας και του αγώνα για το μέλλον.
- Να παλέψουμε τις οικονομικές και εισοδηματικές ανισότητες, να μειώσουμε τις διαφορές σε Εθνικό, ευρωπαϊκό, διεθνές επίπεδο.
- Να αντιμετωπίσουμε τις κλιματικές και ενεργειακές αλλαγές, την καταστροφή του περιβάλλοντος θέτοντας την οικολογία σημαντικά και θεμελιακά στο επίκεντρο των αγώνων μας.

1. ΕΠΕΝΔΥΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ ΜΕ ΝΕΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ.

Η πολιτική και οικονομική υποστήριξη της δημόσιας υγειονομικής περίθαλψης, της εκπαίδευσης, της ασφάλισης, του περιβάλλοντος, για να ανακτήσει τη θέση που ανταποκρίνεται στις

σημερινές, τις σύγχρονες ανάγκες, προϋποθέτει κοινωνικό αγώνα. Η ανατροπή της πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων και η ανάληψη από το κράτος του ελέγχου στους τομείς αυτούς αλλά και τις μεταφορές και τις τηλεπικοινωνίες ανακατανέμει τα βάρη και τα οφέλη. **Η ανακατανομή του εισοδήματος, της γνώσης, των εξουσιών, των δικαιωμάτων υπέρ των πολλών, πιο δίκαια και περισσότερο για τους περισσότερους, για όλους τους απλούς ανθρώπους, προέχει της εξόφλησης του δημοσίου χρέους γιατί η εξόφληση του χρέους προς την κοινωνία είναι η δυναμική της χώρας και της οικονομίας της για το μέλλον.**

2. ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Η διαφάνεια, η συμμετοχή, η ανοιχτή διαβούλευση και ο διάλογος, μία νέα πραγματικότητα αρχών και κανόνων στα Μ.Μ.Ε., η ανατροπή των «κλειστών κυκλωμάτων εξουσίας», η αλλαγή στο πολιτικό σύστημα, η λειτουργική αυτοτέλεια της Δημόσιας Διοίκησης, η αξιοκρατία και η απαγκίστρωσή της από την κομματικοπελατειακή κατάσταση, είναι η αναγκαία, διευρυμένη ατζέντα του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος για να σταματήσει η αποσύνθεση της Δημόσιας Διοίκησης, για να υποστηρίξουμε τα εργασιακά και συλλογικά, κοινωνικά δικαιώματα. **Η διεύρυνση των στόχων μας, διευρύνει τις κοινωνικές συμμαχίες, διευρύνει τον αγώνα, διευρύνει δυνατότητες και δικαιώματα.**

3. ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΕ ΟΛΟΥΣ.

Οι κοινωνικο-οικονομικές ανισότητες φθείρουν κρίσιμα στοιχεία της κοινωνίας μας, απειλούν την ασφάλεια των ανθρώπων, επιβάλλουν τη διεκδίκηση πολιτικών προόδου. Τα δικαιώματα των μεταναστών, η εγγύηση της υγειονομικής περίθαλψης για όλους, η στέγαση των αστέγων, **η συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία, η κοινωνική συμμετοχή των ηλικιωμένων είναι ανάγκη να ενισχυθεί στους στόχους, τις επιδιώξεις, τις διεκδικήσεις του συνδικαλιστικού κινήματος.**

4. Η ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Οι κλιματικές αλλαγές, τα ενεργειακά προβλήματα, η συνθήκη του θερμοκηπίου με την ένταση παλαιών και την εμφάνιση νέων απειλών η ασφάλεια των τροφίμων, η χρήση επικίνδυνων ουσιών για το περιβάλλον και την υγεία, ανοίγουν επιτακτικά νέα καθήκοντα για κάθε συλλογικότητα, για τα συλλογικά κινήματα. **Η αξία της επικέντρωσης των στόχων και των θέσεών μας για να αποτρέψουμε τη θυσία του περιβάλλοντος και της φύσης στην οικονομία, το κέρδος, είναι με έντονο και δυναμικό τρόπο η πρόκληση που η ανταπόκρισή μας οφείλει να είναι στην πράξη και όχι στις ευχές.**

5. ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ, ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ.

Η οργάνωση εκστρατειών, παρεμβάσεων, πρωτοβουλιών για βιώσιμες συνθήκες καθημερινής ζωής στη γειτονιά χρειάζεται στόχους και αγώνες ενάντια στην εμπορευματοποίηση και κερδοσκοπία. Οι δημόσιες επενδύσεις και πολιτικές για το πράσινο, για την κατανομή των δημοσίων υπηρεσιών, τις παιδικές χαρές, τους χώρους αναψυχής, τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, την τέχνη, τον πολιτισμό μακριά από το εμπόριο, είναι μείζον ζήτημα για ένα κατάλληλο, ισορρο-

πημένο περιβάλλον για το λαό, για το δικαίωμα πρόσβασης των απλών ανθρώπων στη ζωή. Το συνδικαλιστικό κίνημα από τον εργασιακό στον κοινωνικό χώρο πρέπει να κατακτήσει δράσεις, να διατυπώσει στόχους που να ανταποκρίνονται στις καθημερινές ανάγκες, στην σύγχρονη δομή καθημερινότητας χωρίς τη διάσπαση του εργασιακού με το κοινωνικό στοιχείο στη ζωή του εργαζόμενου.

6. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ.

Η αναδιανομή του εισοδήματος, των δικαιωμάτων, της γνώσης, των εξουσιών, σημαίνει αγώνας ενάντια στην νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση.

Η διαγραφή των χρεών του Τρίτου Κόσμου, η υποχώρηση του Ο.Η.Ε., ο ρόλος του Δ.Ν.Τ., της Παγκόσμιας Τράπεζας, του ΝΑΤΟ και των στρατιωτικών μηχανών στην επίλυση διαφορών, αναδεικνύουν την ανάγκη για διαρκή ενίσχυση των σχέσεων, των δράσεων για έμπρακτη διεθνή αλληλεγγύη, για την ειρήνη. **Η φτώχεια, η εκμετάλλευση, η καταπίεση, η βία για να αντιμετωπιστούν χρειάζεται περισσότερη συνδρομή σε συντονισμένους αγώνες, ανοιχτή πρακτική και νέες σχέσεις με οργανώσεις, κινήματα, πρωτοβουλίες αλληλεγγύης σε Εθνικό, Ευρωπαϊκό, διεθνές επίπεδο.**

7. ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΕΠΙΠΕΔΟ.

■ Οι αλλαγές που συντελούνται στο κοινωνικό επίπεδο μέσα από την επιβολή της αγοράς έδωσαν το προβάδισμα στην ατομική στάση και ατομικό συμφέρον σε βάρος της συλλογικής δράσης και κοινωνικής αναφοράς. Σε όλο τον κόσμο, οι οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές επηρεάζονται καθοριστικά από την νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση. **Βρισκόμαστε υπό την ηγεμονία των δυνάμεων της αγοράς, της λογικής του άκρατου ανταγωνισμού και του κέρδους.**

Αυτές οι δυνάμεις δημιουργούν «νέο περιβάλλον» για τους εργαζόμενους, τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στο δημόσιο τομέα.

Κεντρική πολιτική τους είναι **η μείωση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, η συρρίκνωση του δημόσιου τομέα.**

Αυτές οι δυνάμεις υπαγορεύουν νέες αξίες, νέα μορφή εκμετάλλευσης, νέα αποικιοκρατικά μέσα από τον ιδιότυπο επεκτατισμό. Έχουμε μία ανάπτυξη σε παγκόσμιο επίπεδο των εχόντων και κατεχόντων που τη δημιουργεί **η νέα κερδοσκοπία.**

8. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΛΙΣΣΑΒΟΝΑΣ.

■ Η Ευρωπαϊκή Ένωση **έχει διολισθήσει σταδιακά.** Από την Ευρώπη των λαών και κοινότητα πατρίδων, πολιτισμών και κοινωνικών ρευμάτων που οραματιζόμασταν, σε ένα οικονομικό, εμπορικό συνασπισμό που εξυπηρετεί κύρια τα συμφέροντα της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Μεγάλης Βρετανίας.

Η πορεία πραγματικής σύγκλισης έγινε πορεία πραγματικής απόκλισης. Επεκτάθηκαν τα φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού και η κοινωνική συνοχή στην Ευρώπη έχει τεθεί σε δοκιμασία. Η αρχική -πολύ φιλόδοξη- Στρατηγική της Λισσαβόνας προσπαθεί να ισορροπήσει μεταξύ της οικονομικής ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής.

Όμως η ισορροπία έχει σπάσει. Η Στρατηγική της Λισσαβόνας βρίσκεται σε ανισορροπία.

Η προωθούμενη αλλαγή της εργατικής νομοθεσίας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που θεωρεί ότι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων περνά μέσα από τη παραπέρα ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και τη διευκόλυνση των απολύσεων από τους εργοδότες, **επιτείνει την υπάρχουσα ανισορροπία.**

9. ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΥΕΛΙΞΙΑ.

Κάθε μεταρρύθμιση πρέπει να τοποθετεί **στο κέντρο την κοινωνία και τον άνθρωπο.** Κάθε ευελιξία στην εργασία **αποκομμένη από το κοινωνικό περιβάλλον,** χωρίς την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης, της ισότητας, της εργασιακής προστασίας και ασφάλισης, χωρίς την ενίσχυση των κοινωνικά αποκλεισμένων, χωρίς δίκτυ προστασίας για τους οικονομικά ασθενέστερους, **δεν έχει καμία αξία.**

10. ΕΝΕΡΓΟ ΚΡΑΤΟΣ.

■ Το σύγχρονο Ευρωπαϊκό κοινωνικό κράτος σημαίνει ενεργό κράτος και όχι παθητικό που θα αναπληρώνει τα εισοδήματα μέσω των επιδοτήσεων, αλλά **θα εγγυάται το εισόδημα,** το δικαίωμα της απασχόλησης και τα κοινωνικά δικαιώματα. **Ενεργό κράτος σημαίνει ενεργός πολίτης,** που επεμβαίνει στο επίπεδο ενίσχυσης της προσφοράς, που θα εντάσσει όλους στην κοινωνία χωρίς καμία κοινωνική περιθωριοποίηση.

11. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Διαπιστώνουμε ότι **στην Ελλάδα, η περιοριστική οικονομική πολιτική και η λιτότητα δεν τελειώνει ποτέ για τους εργαζομένους.**

Το βιοτικό επίπεδο για μεγάλα τμήματα του πληθυσμού είναι **κάτω από το όριο** αξιοπρεπούς διαβίωσης. Η ακρίβεια πλήττει ακόμη περισσότερο τις χαμηλότερες εισοδηματικές τάξεις. Η ανεργία αυξάνει, τα χρέη αυξάνουν, η φτώχεια αυξάνει, τα κέρδη των ολίγων αυξάνουν. Η διαπλοκή των οικονομικών συμφερόντων, οι μεσάζοντες, η διαφθορά, η φοροδιαφυγή, η παραοικονομία, είναι οι μεγάλες στρεβλώσεις της οικονομίας. Η ιδιωτικοποίηση, η συρρίκνωση του δημόσιου τομέα, η ενίσχυση των μεγάλων επιχειρηματιών, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, η μεταφορά πόρων από τους μισθωτούς, συνταξιούχους, μικρούς αγρότες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις στα υψηλά εισοδηματικά στρώματα είναι **οι βασικές συνιστώσες της σημερινής κυβερνητικής πολιτικής.**

Η γραφειοκρατία, η αναξιοκρατία, ο κομματισμός στη δημόσια διοίκηση **εξακολουθούν να τλαιπωρούν** και τους εργαζόμενους και τον πολίτη.

12. Η «ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗ» ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Η «επανίδρυση» του κράτους ήταν και είναι **ένα προεκλογικό πυροτέχνημα** που υπέκρυπτε πολιτικές επιλογές για υποταγή του κράτους στις πελατειακές σχέσεις. Ο τρόπος πρόσληψης μέσα από τη διαδικασία των συνεντεύξεων πολλαπλασίασε το πρόβλημα της πολιτικής ομηρίας της εκλογικής εκμετάλλευσης και του εμπορίου ελπίδας για μια θέση στο δημόσιο.

13. Η «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ» ΣΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ.

Η σχεδιαζόμενη ασφαλιστική «μεταρρύθμιση» μετά τις εκλογές του 2008 **έχει στόχους που θα πλήξουν** τους εργαζόμενους με:

1. Αύξηση στα όρια ηλικίας.

2. Αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών.
3. Ανατροπή της δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης υπέρ των Ταμείων κεφαλαιοποιητικού χαρακτήρα που διέπεται κύρια από την ανταποδοτική αρχή χωρίς καμμία εγγύηση του κράτους για τη βιωσιμότητα του συστήματος.
4. Ενίσχυση των ιδιωτικών ασφαλίσεων.
5. Εκμετάλλευση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων από το τραπεζικό κύκλωμα και τις χρηματιστηριακές εταιρείες.

Και όλα αυτά για να είναι βιώσιμα τα ασφαλιστικά ταμεία, όπως υποστηρίζουν, μετά το σκάνδαλο της **καταλήστευσης** των αποθεματικών τους με τη «μέθοδο» των σύνθετων ομολόγων.

Η **προσπάθεια αποπροσανατολισμού** και **συμψηφισμού** για το θέμα καθιστά επιτακτικότερη την απαίτηση του συνδικαλιστικού κινήματος για αποκατάσταση των ζημιών και της άμεσης επιστροφής των χρημάτων στα ταμεία.

14. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑΣ.

Η **καθήλωση των δαπανών Υγείας** στο 2,6% του Α.Ε.Π. στο νέο προϋπολογισμό σε συσχέτισμό με τις τεράστιες ελλείψεις σε νοσηλευτικό προσωπικό οδηγεί σε παραπέρα υποβάθμιση του Ε.Σ.Υ. υπέρ των ιδιωτικών κλινικών.

Βαθαίνει η κρίση λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών υγείας με σημαντικές επιπτώσεις στην ποιότητα των προσφερομένων υπηρεσιών και σημαντική οικονομική επιβάρυνση των δαπανών υγείας για κάθε πολίτη. **Μεγεθύνονται τα προβλήματα περίθαλψης των Δημοσίων Υπαλλήλων.**

Οι υποχρεώσεις που απορρέουν για την **Υγιεινή και Ασφάλεια των Εργαζομένων δεν τηρούνται**. Το δημόσιο βρίσκεται χωρίς κέντρο αναφοράς, χωρίς φορέα καταγραφής επαγγελματικών ασθενειών και εργατικών ατυχημάτων.

15. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

Αντί της προώθησης ριζικών αλλαγών στην Παιδεία με συνεννόηση με τους κοινωνικούς φορείς και το εκπαιδευτικό συνδικαλιστικό κίνημα, **ακολουθήθηκε η άγονη γραμμή των τυφλών συγκρούσεων.**

Θέματα αιχμής οι προωθούμενες «μεταρρυθμίσεις» στα Α.Ε.Ι. - Τ.Ε.Ι., τα οικονομικά και θεσμικά αιτήματα στο χώρο της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η τροποποίηση του άρθρου 16 στη Συνταγματική Αναθεώρηση.

Οι δυναμικές, διαρκείς, μαζικές και μαχητικές κινητοποιήσεις για **τα θέματα παιδείας** κράτησαν 1 (ένα) σχεδόν χρόνο.

Ο Αγώνας συνεχίζεται.

16. ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΙ ΕΝΙΑΙΑ ΔΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ Σ.Κ.

Απέναντι σε όλα αυτά **το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να αντισταθεί, να αντεπιτεθεί, να απαιτήσει, να αναλύσει, να αναδείξει με αυτοκριτικό τρόπο τις όποιες αδυναμίες σήμερα παρουσιάζει.** Να μη χρησιμοποιήσει παραμορφωτικό καθρέφτη και να αγνοήσει την πραγματικότητα.

Το συνδικαλιστικό κίνημα σε όλα τα επίπεδα επιβάλλεται να σχεδιάσει στρατηγική, να αναπτύξει τις προτάσεις του, να οργανώσει τους αγώνες του, να ανατρέψει αυτές τις πολιτικές και σε τελική ανάλυση να προστατεύσει και να διευρύνει τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις των μελών του. Η συζήτηση για την οργάνωση, δομή και **ενιαία δράση** όλων των παραταξιακών δυνάμεων αυτή την εποχή **είναι μονόδρομος**. Το κίνημα απαιτεί τώρα ενεργούς πολίτες, ουσιαστική συμμετοχή των εργαζόμενων, δημοκρατική λειτουργία, αυτογνωσία, σύνθεση στις απόψεις, ενότητα στη δράση, αλληλεγγύη στη διεκδίκηση, μαζικούς, αποτελεσματικούς αγώνες. **Η ενιαία δράση, η ενότητα του κινήματος είναι ο απαραίτητος όρος για την αποτελεσματικότητα των αγώνων.**

17. ΠΑΡΑΤΑΞΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ.

Η σχέση με τον πολιτικό φορέα είναι σχέση αυτονομίας και διαλεκτικής, αμφίδρομης πληροφόρησης, διαλόγου και αλληλοσεβασμού. **Είναι σχέση πολιτική και όχι χειραγώγησης.** Δεν είναι μίαντας μεταβίβασης κομματικών εντολών των στο οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα. **Η παράταξη λειτουργεί στο ίδιο ιδεολογικό πλαίσιο με το κόμμα και έχει την ευθύνη του συντονισμού δράσεων στους συνδικαλιστικούς χώρους.** Τα Συνέδρια της παράταξης καθορίζουν την οργανωτική δομή, και τη διαρκή πολιτική σχέση της με τις δυνάμεις της εργασίας, της κοινωνίας και τα κοινωνικά κινήματα.

18. ΣΤΟΧΟΙ-ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ.

- Βασικός μισθός στο νεοδιοριζόμενο Υ.Ε. στα 1.300 ευρώ.
- Περίθαλψη για τα άτομα με ειδικές ανάγκες και τους ηλικιωμένους κοντά στο σπίτι τους.
- Αύξηση των συντάξεων και εγγυημένη διασύνδεση με τον τιμάρημο, νέο Μισθολόγιο στο δημόσιο για σταθερή, προοδευτική προστασία και εξέλιξη των μισθών.
- Μείωση των εισφορών για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, κατάργηση της συμμετοχής στα φάρμακα, εξυγίανση του τομέα της φαρμακευτικής περίθαλψης.
- Στεγαστικά προγράμματα για τους αστέγους, εξασφάλιση διαθέσιμης κατοικίας για τους νέους.
- Έξι επιπλέον ημέρες άδειας το χρόνο.
- Πλήρη σύνταξη με ποσοστό αναπλήρωσης 80% για 35 χρόνια εργασίας και διανομή ασφαλιστικών δικαιωμάτων στη συλλογικότητα της οικογένειας.
- Αναγνώριση επαγγελματικών ασθενειών, ατυχημάτων και ένταξη στα Β.Α.Ε. όλων των εργαζομένων που αντιμετωπίζουν τους κινδύνους και τις αντίστοιχες συνθήκες στην εργασία τους.
- Δωρεάν υποστηρικτική νομική βοήθεια σε εργαζόμενους που αντιμετωπίζουν πράξεις επιλεκτικών διακρίσεων σε βάρος τους.
- Τερματισμός των διακρίσεων σε βάρος των μονογονεϊκών οικογενειών.
- Υποστήριξη των σχολείων και των δημόσιων εκπαιδευτικών κέντρων στις υποβαθμισμένες περιοχές, τις περιφερειακές συνοικίες, τις αγροτικές περιοχές.
- Προώθηση νέων θέσεων εργασίας σταθερούς και πλήρους απασχόλησης.

- Ριζική μεταβολή στο φορολογικό σύστημα με τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας και ανάπτυξή του με πυρήνα την άμεση φορολογία.
- Υποστήριξη της συνθήκης του Κιότο, «οικολογικός φόρος» για μαζικούς χρήστες ενέργειας, για ρυπογόνες δραστηριότητες.
- Ανάπτυξη μικρών νοσοκομείων στις γειτονιές, κέντρων Υγείας με 24ωρη λειτουργία με εστίαση του δικτύου τους: στην υποστήριξη της οικογένειας, των άτομων με αναπηρία, των ηλικιωμένων.
- Κατάλληλη σήμανση των τροφίμων, έλεγχος ασφαλείας.
- Κοινωνικές υπηρεσίες υποστήριξης στις γειτονιές και ιδιαίτερα στα σχολεία.
- Ενίσχυση του θεσμού των Συλλογικών Συμβάσεων, διαπραγματεύσεων και εφαρμογή του παντού και στο Δημόσιο.
- Τέλος στην παιδική φτώχεια και την υπερεκμετάλλευση των μεταναστών.
- Η ενέργεια, οι τηλεπικοινωνίες, οι μεταφορές στον έλεγχο του Κράτους.
- Πρόοδος στη Δημοκρατία με λειτουργική αυτοτέλεια της Δημόσιας Διοίκησης, αξιοκρατία, θεσμούς διαφάνειας και κοινωνικού ελέγχου.
- Ανατροπή των πολιτικών ιδιωτικοποίησης, χρηματοδότηση και ανάπτυξη, στελέχωση και ισόρροπη κατανομή των δημοσίων υπηρεσιών και ιδιαίτερα των κοινωνικών (παιδεία, υγεία, ασφάλιση, πρόνοια) σύμφωνα με τις ανάγκες και εστίαση των δικτύων τους: στη χρησιμότητα, την πρόσβαση στη γειτονιά.
- Απομάκρυνση από πολιτικές και εκχωρήσεις στο μοντέλο του υπερκράτους της Ευρωπαϊκής Ένωσης της υποταγής στις Η.Π.Α., προώθηση της Ευρωπαϊκής Συνεργασίας, της διεθνούς αλληλεγγύης.

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2007

Από τη Γραμματεία της Π.Α.Σ.Κ. - Δ.Υ.